

Met zijn tweede middel voert rekwirant aan dat het Gerecht onjuiste juridische criteria heeft gebruikt door bij het onderzoek van het bestaan van een specifiek probleem in de zin van artikel 95, lid 5, EG te oordelen dat:

- i) het bestaan van een specifiek probleem in verband met luchtkwaliteit enkel dient te worden beoordeeld op basis van de criteria van richtlijn 1999/30/EG⁽¹⁾ zonder dat de onmogelijkheid voor een lidstaat om maatregelen te nemen om grensoverschrijdende verontreiniging te voorkomen en criteria als hoge bevolkingsdichtheid, intensiteit van het wegverkeer in veel zones en lokalisering van woongebieden langs de verkeersaders daarbij een rol mogen spelen en
- ii) reeds geen sprake kan zijn van een specifiek probleem in voornoemde zin indien een zeer gering aantal lidstaten eveneens een probleem kent in verband met luchtkwaliteit.

(¹) Beschikking 2006/372/EG van de Commissie van 3 mei 2006 betreffende een ontwerp van nationale bepalingen ter beperking van deeltjesemissies door voertuigen met dieselmotor waarvan door het Koninkrijk der Nederlanden overeenkomstig artikel 95, lid 5, van het EG-Verdrag kennis is gegeven (PB L 142, blz. 16).

(²) Richtlijn van de Raad van 22 april 1999 betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht (PB L 163, blz. 41).

Beroep ingesteld op 4 september 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Helleense Republiek

(Zaak C-406/07)

(2007/C 269/58)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordiger: D. Triantafyllou, gemachtigde)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

— vast te stellen dat de Helleense Republiek niet voldoet aan:

- a) haar verplichtingen krachtens de artikelen 56 en 43 EG en de artikelen 40 en 31 van de EER-Overeenkomst, aangezien zij op dividenden van buitenlandse oorsprong

een belastingregime toepast dat minder gunstig is dan dat voor dividenden van binnenlandse oorsprong;

- b) haar verplichtingen krachtens artikel 43 EG en artikel 31 van de EER-Overeenkomst, door de bepalingen van het Griekse wetboek inkomstenbelastingen (wet 2238/1994, zoals laatstelijk gewijzigd bij wet 3296/2004), te handhaven waarbij buitenlandse personenvennootschappen in Griekenland zwaarder worden belast dan binnenlandse;

— de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat de lidstaten dividenden van buitenlandse oorsprong niet zwaarder mogen belasten dan dividenden van binnenlandse oorsprong.

De in de Griekse fiscale wetgeving voorziene belastingvrijstelling heeft tot doel de dubbele belasting van de aan de aandeelhouders uitgekeerde vennootschapswinsten te voorkomen, maar wordt slechts toegepast op dividenden van binnenlandse oorsprong.

De Griekse fiscale wetgeving heeft dus tot gevolg dat personen die volledig belastingplichtig zijn in Griekenland, ervan worden afgebracht om hun kapitaal te investeren in vennootschappen die in een andere lidstaat zijn gevestigd.

De bepalingen van de Griekse wetgeving hebben ook beperkende gevolgen voor de vennootschappen die in andere lidstaten zijn gevestigd, aangezien zij voor de betrokken vennootschappen een beletsel vormen om in Griekenland kapitaal bijeen te brengen.

Aangezien de inkomsten uit kapitaal van niet-Griekse oorsprong een minder gunstige fiscale behandeling krijgen dan de dividenden die worden uitgekeerd door in Griekenland gevestigde vennootschappen, zijn aandelen van vennootschappen die in andere lidstaten zijn gevestigd, voor in Griekenland woonachtige investeerders minder aantrekkelijk dan aandelen van vennootschappen die in Griekenland zijn gevestigd.

Uit het voorgaande volgt dat wettelijke bepalingen als de hier onderzochte, een beperking van het vrije kapitaalverkeer vormt, die in beginsel verboden is krachtens artikel 56 EG.

In het geval van personen die volledig belastingplichtig zijn in Griekenland en buitenlandse aandelen bezitten die het hun mogelijk maken een reële invloed op de besluiten van de vennootschap uit te oefenen en de activiteiten ervan te bepalen, gaat het ook om een beperking van de vrijheid van vestiging, verboden krachtens artikel 43 EG.